

Το ξίφος του Κωνσταντίνου (Τζέιμς Κάρολ)

«Ο σταυρός, μου έδωσε στίγμα, όρισε την ταυτότητά μου. Ο σύνδεσμός μου με τον Ιησού, ο σταυρός ως σημείο ελέους. Έβλεπα παντού σταυρούς όταν ήμουν μικρός... Ο σταυρός ήταν κεντρικός για την κοσμοθεώρησή μου. Ήταν σαν ένα στόχαστρο, μέσα από το οποίο έβλεπα τον κόσμο. Ύστερα, αυτό άλλαξε. Άρχισα να βλέπω ότι αυτός ο σταυρός ρίχνει σκιά... Έχω γράψει πολλές ιστορίες, αλλά μία με στοιχειώνει... Πρόκειται για τα όσα έχουν κάνει οι άνθρωποι στο όνομα του Θεού...».

Τζέιμς Κάρολ

Ο Τζέιμς Κάρολ, πρώην καθολικός ιερέας, εξηγεί πως αποφάσισε να εγκαταλείψει του ιερατικό σχήμα, όταν άρχισε ν' ανακαλύπτει το πραγματικό παρελθόν του Χριστιανισμού.

Με έκπληξη και τρόμο, διαπίστωσε, ότι η ιστορία του είναι γραμμένη με διώξεις, εγκλήματα και αίμα, με κομβικό σημείο την εποχή του «Μεγάλου» Κωνσταντίνου, όπου το σύμβολο του σταυρού μετετράπη σε ξίφος. Οι Εβραίοι, υπήρξαν από τους πρώτους και βασικούς στόχους αυτού το ξίφους, καθώς σύμφωνα με την χριστιανική θεώρηση, αποτελούν τους αιώνιους φονιάδες του «σωτήρα» Ιησού. Οι ναζιστικές διατάξεις εναντίον τους, στο πρόσφατο ιστορικό παρελθόν, δεν διαφέρουν σε τίποτε από αυτές που εξέδιδε η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία κατά το προηγούμενο ιστορικό παρελθόν. Η έρευνα του Κάρολ μάλιστα, ρίχνει και λίγο περισσότερο φως, σε μια σκοτεινή περίοδο, που αφορά την σχέση Βατικανού και ναζιστικής Γερμανίας.

Ο Τζέιμς Κάρολ, δεν παραλείπει να θίξει και το θέμα του χριστιανικού προσηλυτισμού, ο οποίος σε πολλές περιπτώσεις, ακόμη και σήμερα, εξακολουθεί να γίνεται απροκάλυπτα και μάλιστα με την κάλυψη ή την ανοχή των κρατικών αρχών, καταπατώντας κάθε έννοια ανεξιθρησκείας και ελεύθερης θρησκευτικής βούλησης. Στο δε παρελθόν, αυτός ο προσηλυτισμός, σε πολλές περιπτώσεις ήταν ουσιαστικά αναγκαστικός, καθώς οι προσήλυτοι έπρεπε να επιλέξουν ανάμεσα στην «θρησκεία της αγάπης» -τον Χριστιανισμό- και τη ζωή τους ...